

Folketingets Kommunaludvalg

Dato: 28. april 2005

Kontor: 2.k.kt.

J.nr.: 2004-2000-5

Sagsbeh.: CRI

Filnavn: KU L 65/Følgebrev nr. 7

Vedlagt fremsendes i 5 eksemplarer besvarelse af spørgsmål nr. 7 (L 65), som Folketingets Kommunaludvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 12. april 2005.

Med venlig hilsen

Lars Løkke Rasmussen / Pernille Christensen

Folketingets Kommunaludvalg – 5 eks.

2. Kopi til: Sagsbeh. i 1. og 2. k. kt.

Stabsenheden

Ø. afd.

Afdelingschef Hans B. Thomsen

Afdelingschef Thorkil Juul

Ministersekretariatet

Pressechef

Samling

+ e-post til: udvalg@ft.dk
minsekr@im.dk

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 28. april 2005
Kontor: 2.k.kt.
J.nr.: 2004-2000-5
Sagsbeh.: CRI
Fil-navn: Udv.spm./KU L 65 nr. 7

Besvarelse af spørgsmål nr. 7 (L 65), som Kommunaludvalget har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 12. april 2005

Spørgsmål:

"Statens repræsentanter i Regionernes Lønnings- og Takstnævn, får ifølge lovforslaget mulighed for at nedlægge veto mod nævnets beslutninger. Hvad begrundes denne beføjelse til det centrale embedsværk?"

Svar:

Udgangspunktet er at nævnets beslutninger træffes ved stemmeflerhed. Regionsrådene indstiller fem medlemmer til nævnet, KL indstiller to medlemmer, Indenrigs- og Sundhedsministeriet indstiller et medlem og finansministeren udpeger et medlem. De to statslige repræsentanter i nævnet kan modsætte sig de af nævnet aftalte og fastsatte beslutninger om løn- og øvrige ansættelsesforhold for personale i regional tjeneste m.v., idet dette forudsættes kun at ske i helt særlige tilfælde, jf. lovforslagets § 37, stk. 5, jf. stk. 1.

Det primære hensyn for statens repræsentanter i Regionernes Lønnings- og Takstnævn er at sikre, at de af nævnet forhandlede og indgåede bestemmelser om løn- og øvrige ansættelsesforhold i overenskomster og aftaler m.v. er i overensstemmelse med målsætningerne for udviklingen i de offentlige udgifter, og at overenskomster og aftaler m.v. ikke virker strukturelt forvridende under hensyn til den regionale finansieringsstruktur, hvor staten bærer et betydeligt finansieringsansvar for regionernes udgifter. Dette er således også begrundelsen for, at statens repræsentanter kan modsætte sig nævnets beslutninger i helt særlige tilfælde.

Indenrigs- og Sundhedsministeriets medlem i nævnet kan endvidere modsætte sig beslutninger om godkendelse af overenskomster efter sundhedslovens § 228, stk. 1, også af sundhedsfaglige hensyn, idet disse overenskomster i et vist omfang indeholder bestemmelser af sundhedsmæssig betydning for patienterne. Indenrigs- og sundhedsministeren skal også i dag efter de gældende regler godkende overenskomsterne for praksissektoren, før de får gyldighed.